

بازیابی
ارزشها

جلد ۱-۳

مهندس مهدی بازرگان

فهرست

جلد اول

مقدمه	۱۴-۵
سیمای اسلام	۴۴-۱۵
التقاط	۵۸-۴۵
دین و آزادی	۸۸-۵۹
بیگانه پرستی	۱۱۵-۸۹
انقلاب و انقلابی	۱۶۰-۱۱۷

جلد دوم

مقدمه	۱۶۵-۱۶۳
نهضت ضد ایران	۱۷۶-۱۷۷
انقلاب اسلامی و انقلاب مارکسیستی	۱۹۱-۱۷۷
بعثت و راههای ایمان	۲۱۱-۱۹۳
ترمز و تفضل	۲۲۵-۲۱۳
ایران و اسلام	۲۴۹-۲۲۷
تلافی ۲۵۰۰ ساله	۲۶۹-۲۵۱
انقلاب و انتظار	۲۹۲-۲۷۱

جلد سوم

مقدمه	۲۹۸-۲۹۵
رسالت انبیاء و انقلاب ملتها	۳۲۳-۲۹۹
ابراهیم، امام و امت	۳۵۹-۳۳۵
آزادی، خواسته ابدی	۳۸۶-۳۶۱
چهارایسم	۴۴۹-۳۸۷

مقدمه

ربنا لاتزغ قلوبنا بعذذ هدیتنا و هب لنا من لدنک رحمه

از محبیت‌هایی که انسان دچار آن می‌شود، آنهم انسان تجات یافته هدایت شده انقلاب کرده، برگشت از حق بیاطلل است و تعامل مجدد بمراتب پستی که پشت سرگذاشته‌ایم. همه کس و هر جامعه‌ای در محض چنین مرض هست. دعای فوق زبان حال "راسخون فی العلم" یا دانش‌بیرون‌هان استوار شده در علم و "اولوالیاب یا صاحبان خرد" است که از خدا میخواهند دلهاشان را پس از راهنمائی و رهبری که تعییشان کرده است تعامل یا متعرف بیاطلل نسازد و رحمت خدا را به آنها ارزانی بدارد.

این مطلب در ابتدای سوره "آل عمران" آمده است، آنجا که از فرستادن قرآن به امت تازه مسلمان (و تایید به همه مسلمانها) و از کسانیکه در اثر بد-اندیشی و فسخجهوشی مشتابهات قرآن را ناویل و تحریف کرده بدبیال شبیه و فساد می‌روند، صحبت می‌شود و در برابر آنها راسخون در علم همه کتاب را از جانب خدا دانسته ایمان کامل میورزند و خردمندان متوجه و مذکور دقایق مستوند و بالآخره دعا و درخواست همه باید آیه "فوق باشد..

انقلاب اسلامی ایران تیز که اسما' الله هدایتی و رحمتی از جانب پروردگار بوده است و با چنین قصد و هدف تلاشها و قبول شهادتها از افراد فراوانی در آن بعمل آمده تعییتواند در هرچند همان مرض و آفت و محتاج همان دعا و هدایت نباشد..

"اصولاً" هر جانداری از بدو ولادت، اکثر دریافت رشد و روزی از طبیعت می‌نماید در دام آکل و ماکولی تیز قرار دارد و انواع گزینه‌ها او را تهدید می‌نماید. خصوصاً "آدمیزاد" که هنوز پا بدستیا نگذاشته و موجودیت تیافته یک مدعی ناپاکار

و دشمن غدار جون شیطان، در سرراه و حیاتن کمین‌ها گستردۀ بوده است. ملت ما که بدهال هفتاد و چند سال مقاومت و مبارزه از تهمت تباکو نا مشروطیت و سین ملی شدن نفت و تهمت مقاومت، جهش اسلامی عظیمی برهبری آیه‌الله خمینی در سال ۱۳۴۲ آغاز کرده بود در سال ۱۳۵۷ در یک جشن همکاری اسلامی با واژگوی نظام شاهنشاهی «۲۵» ساله به درخواست‌رين بیرونی رسید. این انقلاب مانند پدیده‌های طبیعی ریشه‌دار تاریخ حالت موجود زندگانی را دارد که در تحول و تبادل و درگیری‌های داشتی است و با وجود رهبری مصمم متوكل قاطع، دچار دو سرگردانی عمدۀ و خطر ناسامانی و تابودی گردید. اولاً طبقات مختلف مردم از سالخورده‌گان ساقه‌دار گرفته تا جوانان و عوام‌الناس و از روشنکران تا مستعفین، مشارک طبیعی وسیع در آن داشته‌اند و در هیچ انقلابی ایشانین بعنابر متفرق غیرمسئول و خودرو دخالت و تایید داده شده است. ثانیاً سرعت معجزه‌آسای بیرونی و فقدان رهبری و انسجام در تدارک و راهنمایی آن مجال کافی به متولیان و گردان‌گان برای تدوین و تجربه «مرام و نظام نمیداده است. همه چیز یابی‌ی عمل و ابتلا بر حسب پیش‌آمدّها، سلیقه پیش‌آهنگان و بشوه «روحانیت که متولیان اعری با همه» سنت‌ها و سوابق مخصوص هستد درست شده و مستود. حتی اهداف و برنامه و خط‌مشی خود انقلاب ضمن پیشروی و قفل از استقرار، توسعه و تحول داشته و دارد. انقلاب ما رفاقت‌هه از مرزهای ایران و از مبارزه با استبداد تجاوز کرده داعیه خدمت به اسلام و رسالت جهانی را پیش گرفته هدف‌بای تاتوی و از جهاتی اصلی آن در افتادن با امپریالیسم امریکا و صدور انقلاب جهت نجات و برتری مستفعان جهان گردید.

همانطور که در مقدمه کتاب بارگشت بقرآن آمده است انقلاب‌های دنیا که اعضاً تشکیل دهند و عوامل آنها خود انسانها هستند، شاهت زیاد بجزیان سیل دارد که نوعی پدیده طبیعی و از ستّهای الهی در جهان بیجان است. بیجای تهرآب مختصر دریستر باریک منظم یکاره کوهی از مواد و محصولات و از مصوّعات و موادی و اثاث، بصورت مخلوط در هم ریخته‌ای دشت و دره را

فرا میگیرد و با خوش سهمگین همه چیز و همه جا را میشود، میغلطاند و میرد، بدون آنکه اجازه بگیرد و در حرکات و حملات حتی با نفس خود و با ساختهها و آوردهایش در نیفتند. در انقلاب رعد آسای ما خیلی از سرمایه‌ها، اندوخته‌ها و ارزشها چه مادی و چه معنوی یا فرهنگی از جاکنده یا زیر پا گذاشته میشد. در این ملک قلم بطلان بر هر چه فضل و کمال و احسان یا ارزش‌های گذشته است، آنجا که پای انتقام و پاکسازی و قضاوت‌های انقلابی در میان می‌آید کشیده میشد و همچنین تعهدات و حقوق مکتبه یا علم و تخصص و حتی همکاری و سوابق در مبارزه با طاغوت بطاق نسیان زده میشود. در این سیلاپ جای رفته‌ها خالی میماند یا با آب آورده‌هایی پر میشود. اهداف انقلاب و از آنجلمه اصول اسلام و ارزش‌های اعلای انسانی والهی دستخوش خروشنده‌گی و اکنده‌گی میگردد.

هر فردی از ما با مشارکت و مسئولیتی که در این طفیان دارد نمیتواند چون ناظر بیطرفی در کنار جریان بایستد. خصوصاً "در انقلابی که گفتم نشو و نمای طبیعی‌تر و تحول مردمی‌تر نسبت به انقلابهای سیاسی دیگر داشته تحمیلی یا تقلیدی نیز نبوده است که اهداف و خط مشی‌ها تنظیم شده از قبل باشد، بلکه قسمی از حالات و حرکات از ناحیه اشخاص و گروههایی که داوطلبانه و معتقدانه (اگر نگوئیم خودسرانه و متعصبانه) جمع می‌بیوسته و اختیار در دست میگرفته‌اند، واردشده است. نه میتوان مهار امور را بدست اتفاق و تصادف سپرد که بنا به اصل کهولت (آنتروپی) جریان را حتماً "به تنزل و توقف و مرگ خواهد کشاند و نه مصلحت است که طبایع طاغوتی و دلهای شیطانی در لباس حق و خدمت وارد وحاکم گردند که در اینصورت سر از زیغ و فتنه یا تاویل و تحریب درخواهد آورد. پس مراقبت و مسئولیت از جانب اهل صلاح و صدق ضروری است و معیار و مفتاحش چیزی جز علم و عقل دانش-پژوهان استوار و خردمندان اولوالباب در سایه، موهبت و هدایت الهی نمیتواند باشد.

اصلان "امتیاز آدمیزاد مکلف متكامل بر جهان بیجان و جانداران تحت فرمان، و اختلاف انقلاب اسلامی با طفیان سیلاپی مسئله اختیار و کنترل کردن

جریان در جهت تعالی و تقرب میباشد.
متاسفانه کاهی اوقات رهبریها برای توفيق بیشتر در کشاندن خلقها و سلطه بر دلها و فکرها تذکر خدائی لئن اتبعت اهواهم من بعد ما جائیگ من—
العلم اینکه اذا لم ين الظالمين (۱) را فراموش کرده راه طبیعی انطباق با محیط و هم‌آهنگی با مرید یا تبادل و تفاهم را در پیش گرفته از اصلاح و استقامت، بنفع التقاط و موقفيت، خودداری مینمایند.

اگر انقلاب ما عنوان و ادعای ساده‌ای مثلاً "انقلاب دموکراتیک ایران" یا انقلاب ملی، سوسیالیستی و غیره میداشت تکلیف ما ساده میبود. تنها در برابر کشور و ملتمن مسئولیت میداشتیم اما با قید مقدس اسلامی که مایین انقلاب و ایران آمده است تکلیف ما و نسلهای آینده خیلی سنگین شده ترس از این است که باصطلاح عامیانه ثواب نکرده کتاب کرده باشیم. علاوه بر خلق ایران در برابر خالق جهان و آئین عزیزتر از جان خودمان مسئول شده کوچکترین خطأ و اشتباه یا ظلم و انحراف و هرگونه شکست و اشکال که عمداً "یا سهوا" در این نظام از کسی یا کاری سربزند پای اسلام نوشته شده آنجه عنوان قانون و نظریه و عمل، اعلام یا اجرا گردد و در آن اشتباه یا افراط و تغییری راه یافته باشد، دروغ و تهمتی بدامن پاک اسلام زده خواهد شد و بحکم فمن اظللم ممن افتري على الله كذبا (۲) در دادگاه حق گنهکار خیانت پیشه محسوب گشته‌ایم. ایکاش چنین نمیشد و اسلام را عنوان الگو و ایدآلی بالا سر انقلاب و در دیده و دلمن قرار داده اطاعت و بسوی آن حرکت میکردیم. (۳)

(۱) بقره / ۱۴۰ - اگر خواسته‌های آنها را بعد از آگهی و علمی که بتو رسیده است پیروی کنی تو نیز در زمرة "ستمکاران خواهی بود.

(۲) - چه کسی ظالمتر از آنکس که دروغی بر خدا بهمندد.

(۳) - بطور مثال، در نامکناری دبیرستان کمال که زمان شاه در ۱۳۴۶ از طرف جمعیت فرهنگی اخلاق در نارمک تأسیس شده بود جامعه تعلیمات اسلامی و بعضی از علاقتدان و سرمایه‌دهندگان اصرار داشتند که عنوان و انتساب اسلام

اثر مشکلت و خطری که از انتساب هر نظام و حکومت به دین و اتصال آن بخدا، یعنی پیوند دادن حکومت نسبی دنیائی بشری بحاکمیت علی‌الاطلاق - الهی، حاصل می‌شود قدرت مطلقه غیرقابل بحث و انتقاد یافتن آمرین و اوامر و تصمیمات آنها است که چون قهراً خالی از وحی و عصمت‌هستند می‌تواند اشتباه و حتی ظلم و عصیان باشد و حاصلش سختتر از صد استبداد و بدتر از عبادت طاغوت شود.

از ابتدای پیروزی انقلاب اصطلاحی زبانزد خاص و عام شد و آن "تمادوم انقلاب" بود. تمادوم انقلاب تا آنجا که خسته نشدن از حرکت و تحقق هر چه زودتر و بهتر اهداف عالیه انقلاب باشد خوب و لازم است ولی نه آنکه نفس انقلاب، آنهم بصورت اغتشاش و تخریب و انتقام، جای هدف را گرفته استغال و استیاق عمومی شود و مسئله سازندگی و رایندگی در زمینه آنجیزی که اساس و هدف است فراموش گردد یا از بین برود. علاوه بر این باید "حسن تمادوم انقلاب" نیز اضافه شود تا کنترلی در جهت خیر و کمال و احتزار از اشتباه و انحراف و برگشت بقهراء انجام گردد.

هر انقلاب وقتی سالم و مشعر ثمر خواهد شد که همراه حرکت خروشان سیل‌آسائی آن، هم به آفریدن و سازندگی محصولات و ارزش‌های جدید پرداخته شود و هم اصول و ارزش‌های ازدست رفته که منافات با اهداف انقلاب نداشته و یا پایه و جزئی از آن بوده است سرجای خود برگردانده و در حقیقت زنده یا بازیابی شود. مخصوصاً برای آبرو و اعتبار انقلاب باید کاری کرد که معروف

باشد. موسسین می‌گفتند اگر این مدرسه خوب و مطلوب از آب در آمد همه چون میدانند بانیان روی چه نیت اینجا را بوجود آورده‌اند تمام خدمات و خوبیهای آن پای اسلام و مسلمانان نوشته خواهد شد ولی اگر خدای نکرده اشتباه و افتضاحاتی رخ دهد آنرا از چشم ما و مسئولین و مقصرين خواهند دید نه از چشم اسلام.

به تخریب و حتی تخفیف ارزش‌های سرمایه‌ای نگردد.
در هر حال مراقبت و مطالعه روی تحول انقلاب علاوه بر خدمت و ضرورت فوق فایده، علمی و تحقیقاتی آموزنده‌ای نیز دارد. چه کسی موظفتر و اولی‌تر از خودمان به شناختن و تدوین روزبروز و شناسامه انقلابیان با کشف و شیت کلیه، نقاط ضعف و قدرت آن می‌باشد؟ "ضمنا" چون انقلاب ما اسلامی و مدعی اجرای احکام و اصول آن است چه بسیار حقایق دین و آیات قرآن که در حین عمل و اجرا مفهوم و واقعیت و منظور از آنها برایمان روشنتر از آنچه قبل از بصورت نظری و سطحی برخورد داشتیم معلوم می‌شود و معرفتمان نسبت به اسلام و قرآن ترقی محسوس خواهد کرد.

متاسفانه در جامعه، انقلابی ما نکات فوق کمتر مورد توجه قرار گرفته بیشتر به شعار و تبلیغ "احیانا" به تکرار و تعلق پرداخته شده است، ضمن آنکه برای گرم نگاهداشتن بازار انقلاب و تحریک و حفظ احساسات مردم در تحمل سختی‌های طولانی واستقبال از شهادت در جبهه‌ها و درگیریها، خیلی کارنجام گردیده و موفقیت‌های سرشار داشته‌اند. اما پروای چندان و جلوگیری از تخریب و تحریفهای ناشی از فتنه‌انگیزی و شبه‌اندازی یا تاویل دیده نمی‌شد.

七

اینچه این بعده از میزبانی اتفاقات با هزار کفرمن در صحنہ مستعار است
ستکلاریت هنراید بین از هر گن درگیری تحریری و نیاز واقعیتی داشت به مسائل
و شعوارانی که نوغا صفت نداشتم. پس از کنایه‌گیری از میزبانی شر
که بطور خصی و حائمه‌ان هنراید و مثلوه را ادامه می‌دادم فرمود طارعتی
برای نظرالله و تحلیل و تصحیح با تذکر المقاله‌ها و سارها بینا می‌کدم.
الستادهای بجا و سبطانی هم که بخلاف مختلف از علایق دولت موافق
محضوها "از طرف شفیعی که قدر روتفرم متدین میرانی مستغلی از این مملکت از
سالها قبلاً بتعقیب سکرانتد، بعمل من آمد و سلطه" ملکیت بران مفاسد و حلایق
نظریات و حوزه‌های از برای ساخت بیانی و حاضر قبور بور تعجب اتفاق نداشت.
الحمد لله بلال مسخرالله و مختار ممالک در اتفاقات خلی، گونه بوده و

از مشاغل عمدۀ این روزگار شده است. از محافل و اجتماعات و محلات تهران و شهرستانها، دعوت میکردند اما میدان صحبت و قلم برای امثال بنده ماهماه تنگتر میشد ولی تا آنجا و تا آنوقت که امکان و اجازه وجود داشت سعی میکردم برنامه بحث را بعضی کلیات و تبلیغات، از موضوعهای حساس مهم یا میهم که موجب گرفتاریها یا مورد گفتگوهای اختلافی بود انتخاب کرده در حدود پذیرش و استقبال مستمعین یا خوانندگان عرضه نمایم.

در اوخر سال ۱۳۵۸ دو فقره سخنرانی در حسینیه، ارشاد نمودم کهندوین شده، تفصیلی آن در کتاب کوچکی با دو عنوان "بعثت و دولت" و "خیرات و خدمات در جمهوری اسلامی ایران" چاپ شده است، همراه با یک مقاله از مهندس عبدالعلی بازرگان (بعثت در اجتماع). مقالات متعددی نیز بمناسبت‌هایی در روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران و در روزنامه، میزان (که ۱۹۷ شماره آن از ۱۶/۰۶/۱۷ تا ۵۹/۰۲/۱۷ درآمد) درج کردم تا آنکه مانند زمان شاه روز بروز محرومیت‌ها و مزاحمت‌ها بیشتر شده فقط توانستم سه جلسه سخنرانی در محیط محدود انجمن اسلامی مهندسین و نهضت آزادی بنمایم.

اینک بخواست خدا بچاپ مجدد و انتشار بعضی از آن مقالات و سخنرانیها میپردازم. این مقالات در عین متفرق و متنوع بودن تماماً "در زمینه "بیانش اسلامی در مسائل اجتماعی" است و وجه اشتراکشان مقایسه و مقابله تحولات انقلابیان در انطباق با الگوی الهی و سوق دادن بسوی اسلام میباشد. و همچنین احیا و بازیابی ارزش‌های اعلی که لگدمال طفیان یا طاغوت‌های شیطان شده باشد. معیارمان در این کار همانطور که در آیه فان تنازعتم فی شیئی فردوه اللی اللہ و الرسول (۱) آمده است محکمات کتاب خدا و مسلمات سنت رسول اللہ و ائمه اطهار علیهم الصلوه والسلام خواهد بود.

(۱) نسا، ۵۹/۶۲- پس اگر در چیزی منارعه و اختلاف داشتید بخدا و رسول ارجاع نمایید.

فهرست مقالات چنین است:

- ۱- سیمای اسلام: سخنرانی عمومی در ماه رمضان ۱۳۵۹- مقاله میزان
بتاریخ ۱۹/۹/۵۹ از صفحه ۱۵ تا صفحه ۴۴.
 - ۲- التقاط مقاله در روزنامه میزان مورخ ۱۹/۶/۶۰ از صفحه ۴۵ تا صفحه ۵۸
 - ۳- بیگانه پرستی: سخنرانی عید فطره ۱۳۶۱ در انجمن اسلامی مهندسین
صفحه ۸۹ تا صفحه ۱۱۵.
 - ۴- دین و آزادی: سخنرانی عید فطره ۱۳۶۱ در سازمان جوانان نهضت
آزادی ایران از صفحه ۵۹ تا صفحه ۸۸.
 - ۵- انقلاب و انقلابی: سخنرانی ۲۷/۶/۶۵ در نهضت آزادی ایران
از صفحه ۱۱۷ تا صفحه ۱۶۰.
- دو مقاله دیگر هم در همین ردیف میتوانست اضافه شود که متأسفانه
فرصت آن دست نداد. یکی "راههای ایمان" سخنرانی جشن بیعت سال
۱۳۶۰ انجمن اسلامی مهندسین در مسجد جواد و دیگر "انقلاب اسلامی و
انقلاب مارکسیستی" سخنرانی در زنجان و مقاله میزان بتاریخ ۱۵/۱/۶۰
- بسیار بجا بود اگر میتوانستیم مقالات نویسندهای دیگر میزان درستون
بیش اسلامی در مسائل اجتماعی را اضافه میکردیم و همچنین مطالعات و
راهنماییهای صاحب نظران اهل دانش و خرد که در این زمینه عنایت وارشاد
کرده باشند.

پاره‌ای مطالب و نکات مقالات این کتاب ممکن است مکرر ذکر شده باشد
که پیش از عذرخواهی مینماید، یا تکراری از کتابهای سابق باشد.
بلا تشبيه و بلا ادعا، در قرآن نیز تکرار نسبه زیاد دیده میشود و گفته‌اند
پرگوئی بکلام خدا خوش است. انسان علت آنرا از خود میپرسد. مثلاً "داستان
موسى، آدم و ابلیس، صفات و اسامی خدا، جدال با اهل کتاب، انفاق،
بهشت مومنین شایسته کار، گذشت و خدمت و غیر آن، ناراحتی یا تعجب ما
از این تکرارها بواسطه عادت و انتظار ما از قرآن است که میخواهیم مثل کتابهای درسی

یا اجتماعی و رمان بوده هر مطلب فقط یکبار در سر جای خود آمده باشد. در جریان انقلاب و جمهوری اسلامی جواب اشکال خود را یافته متوجه شدم که وقتی قرار است نظریه یا عقیده‌ای که علاوه بر جنبهٔ عقلی و ایمانی خصلت اجتماعی و اجرائی یا اداری هم دارد، در میان مردم پیاده شود و مردم از طبقات و نسل‌ها و استعدادهای مختلف بوده گروهی پشت گروه دیگر برسند و بطور کلی انس و آمادگی قبلی و رشد کافی برای دریافت دقایق و دستورات مکتب نداشته باشند، ناچار پای تکرار و توضیح و تفصیل پیش می‌آید. قرآن کتابی است که چهار نوع وظیفهٔ تبلیغ یا ابلاغ، تعلیم، تربیت و شریعت را یکجا بعده‌گرفته است بنابراین تکرار و تفصیل و تعریف‌هایی بر حسب اهمیت موضوعات و موارد استعمال در جامعه یا دوری و نزدیکی اذهان و عادات مردم و شخص پیغمبر نسبت به آنها لازم می‌شود:

و قالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُنْدُهُ وَاحِدُهُ كَذَلِكَ لَنْشَطَتْ بِهِ
فَوَادِي وَرَتْلَنَاهُ تَرْتِيلًا (۱)

انقلاب و جمهوری ما نیز که در سایهٔ یک مکتب اجرا می‌شود با قید و اتصالی که به اسلام پیدا کرده است (و افزودن وظائفی بیش از آنچه خدا از پیغمبران خود و پیغمبران از امت‌های خود می‌خواستند) با مسائل و دقایق و خطراتی روپروردی شده است که اگر بخواهیم موفق گردیم و برای باطل و خلاف و خیانت نیفتیم باید خیلی حوصله و همت برای قبول زحمات و خدمات داشته باشیم که در جنب آنها تحمل چند مطلب تکراری چیز مهی نیست.

امیدوار است خوانندگان عزیز فرصت کافی وسعتهٔ صدر لازم برای توجه و تدبیر در مختصر اوراق این کتاب را داشته هر جا به خلاف نظرشان برخورددند

(۱) فرقان ۴۲/۴۲ - و کسانیکه کافر شده‌اند گفتند چرا قرآن در جمله واحد و یک کلام بر او نازل نشد (بلی) چنین است و نا دل (و افکار) تو را بوسیله آن (یا به آن) ثابت و استوار سازیم و قرآن را تدریجاً "و بنحو خاص بر تو خواندیم".

ارشاد فرمایند.

ربنا لاتزغ قلوبنا بعد از هدیتنا و هب لنا من لدنك رحمه
انك انت الوهاب

تهران-مهرماه ۱۳۶۵